

(Bijna) iedereen uit de pas behalve ik?

Je zou het haast denken als je de recensies over Gatti's Mahler 6 leest en ook nog van de mening van Piet Eijkelenboom en Marius Torenvlied kennis neemt.

Als ik juist ben ingelicht werd Peter van der Lint kennelijk door de zelfde gevoelens van twijfel getroffen na zijn positieve oordeel in Trouw over de uitvoering op donderdagavond en ging later nog maar een keer. Tot zijn (en ook mijn) genoegen zag hij zijn eerste oordeel zonder meer bevestigd. En Eveline Nikkels was eveneens juichend.

Ook ik heb, tweemaal in de zaal en de derde keer aan de radio gekluisterd, immens genoten. En met mij 14 van de 15 mensen die ik over deze uitvoeringen sprak. De reacties in de zaal waren navenant.

Meteen bij het begin maakt Gatti duidelijk: ik ben de baas en laat horen hoe het moet. Het tempo van het eerste deel is zeker niet log, wel wat gedragener dan gebruikelijk, de uitvoering boeit echter vanaf het begin en laat je niet meer los.

Het Scherzo – gelukkig als tweede deel – is dan verrassend snel, maar dat komt het bizarre karakter van de muziek ten goede. Het Trio is dan weer aan de langzame kant. Als je het drie keer hebt gehoord ben je er enigszins aan gewend.

Het Andante is van een onbeschrijfelijke schoonheid. Orkest en dirigent maken ons duidelijk waarom dit één van de mooiste langzame(re) delen is die er bestaan.

En in het laatste deel leidt Gatti ons in één grote spanningsboog door één groot verhaal. Op de een of andere manier vond ik hier de als altijd prachtige klank van het orkest het best tot zijn recht komen, op vrijdagavond nog meer dan op donderdagavond.

Het bovenstaande is de mening van een geïnteresseerde toehoorder, maar wel één met een behoorlijke luisterervaring. Met de onvergetelijke (Apollinische?) uitvoering onder Haitink in 2001 is deze (Dionysische?) uitvoering de mooiste Zesde die ik ooit in de zaal heb gehoord.

Nog mooier dan de derde en vierde uitvoeringen onder Maazel in 2010.

Piet Eijkelenboom en Marius Torenvlied moeten hun negatieve mening in deze op de tweede uitvoering, die in de Mahlerserie, hebben gebaseerd, die was inderdaad teleurstellend.

En hun oordeel over Gatti's Negende heeft, zo veronderstel ik, betrekking op de inderdaad tegenvallende uitvoering in oktober 2012. Die van 26 augustus 2013 was een van de mooiste die ik en velen met mij ooit hebben beleefd.

Ik nodig de heren Eijkelenboom en Torenvlied gaarne uit om naar mijn diverse radio-opnamen te komen luisteren.

Ik verheug me intussen op het weerzien met Gatti in januari bij de Derde.

Albert Meurer